

undtagen Præstestanden, men, dersom nogen Præst skulde være utilbøielig til at gaae ind derpaa, saa maa han i alt Fald søge et Gmbede paa Stæder i Landet, hvor saadanne Forhold ikke findes; thi det maae jo Præsterne meget vel vide, at de ere til for Menighedens Skyld, og Menigheden ikke til for deres Skyld; kun skulde jeg ønske, men det vil mere passende komme under Dmtale ved 2den Behandling, at den sidste Bestemmelse om, at Dispensation ikke længere skal gives, maa gaae ud; thi det kunde ogsaa være, at det kunde faae gavnlig Indflydelse, at, naar et Barn mangleder Lidet i 14 Aar ved Mikselsdag, det da kunde faae Tilladelse til at blive confirmeret om Estraaret og ikke udsætte det til Foraaret. Jeg skal af disse Grunde og forøvrigt ogsaa, fordi jeg er enig i mange af de Ansøelser, der ere udtalte her, stemme for Sagens Overgang til 2den Behandling.

Gram: Det er næsten en Ubefædenhed at forlange Ordet 2 Gange, efter at mange Andre allerede have talt om denne Sag, men jeg skal fatte mig saa kort som muligt, og ikke indlade mig paa Specialiteter i nogen Henseende, men kun erklære, at den Discussion, der er ført her idag, har overbevist mig endnu mere om, at vi trænge til en Skolelov i det Hele taget, og at man ikke saaledes enkeltviis skal tage et Stykke ud af den hele Lov og see at forbedre det, thi det hjælper ikke Stort; derfor tør jeg vel tillade mig at rette den Opfordring til den nærværende Cultusminister, at han vil udføre hvad hans Formænd ikke have gjort, hvad der dog indlertid er opfordret til paa saa mange Maader og forskjellige Gange her i Thinget, nemlig, at indbringe en Skolelov, der omfatter

alle de Bestemmelser, som dertil maatte høre. Inden jeg slutter, kan jeg dog ikke undlade at tilføie et Par Ord med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler udtalte sig om, nemlig om de fra Folketirken afvigende Religionssecters Stilling til Skolen; han udtalte, at, naar § 2 gik igjennem, saa vare de frie med det 14de Aar og behøvede ikke længere at gaae der; men den Frihed kan jeg ikke nøies med, jeg vil, at, naar de ikke høre til Folketirken, skulle de være frie længe før, og derfor skulle vi ogsaa have den Lov, som Grundloven har tilsagt os, om de afvigende Secters Forhold til Folketirken. Den ærede Rigsdagsmand vil vist ikke, at vi skulle tvinge Disfenternes Børn til at søge Folketirkens Skoler til det 14de Aar og først da give dem fuld Frihed. Disfenternes Stilling i det Hele, baade med Hensyn til Kirke og Skole, bør — som Grundloven tilføjer — ordnes ved Lov; først da kunne vi vente at komme ud af det hele uklare Forhold.

G. Winther: Jeg vil blot udtale det Haab, at, hvis den ærede Cultusminister fremdeles skulde finde det betænkeligt, at en Lov, indeholdende Bestemmelsen om to Gange aarlig Confirmation, udkommer, at han da vil sørge for, at den Ulempe, hvorover der er klaget saameget hos Befolkningen, maatte ophøre derved, at Præsterne forpligtedes til at kjøre hen til Annersfognet om Vinteren for at holde Confirmationsforberedelse der; det er ikke nogen ubillig Fordring i saa Henseende; thi dertil have jo Præsterne Heste og Bogne, og Grunden til, at Bestemmelsen ikke skulde kunne gaae igjennem, er alene Hensynet til Præsternes Bequemmelighed.